

Eduard Chmelár: Demokraciu nemôžu zachrániť ľudia bez úcty k demokratickým pravidlám

- CZ24 News | 7. října 2023

SLOVENSKO: Ak verejnú debatu ovládli takíto ľudia s mimoriadne zjednodušeným pohľadom na svet, nikdy sa z týchto debát nemôžeme dozvedieť nič podstatné o Slovensku a pochopiť, čo sa deje, konštatuje vo svojom článku publicista, politický analytik a vysokoškolský pedagóg Eduard Chmelár.

Nikdy som sa nevysmieval porazeným vo voľbách. Niektorí ľudia si však zaslúžia moje hlboké pohrdanie nie za to, že nevedeli emočne spracovať výsledky hlasovania a nedokázali sa zmieriť s vôľou ľudu, ale za to, že urážajú voličov za ich slobodnú voľbu. V skutočnosti ich tento postoj definuje. Nebudem si robiť posmešky z nešťastnej Doroty Nvotovej, ktorá narieka na brehu Neziderského jazera, že sa jej zrútil svet. Verím, že to prebolí a že si uvedomí, že v živote sú aj dôležitejšie veci ako politika. Ale nemôžem nechať bez povšimnutia, keď Magda Vášáryová a Martin Šimečka hovoria o voličoch Smeru ako o spodine a fašistoch, keď Arpád Soltész hovorí o troch štvrtinách voličov ako o luze či ako o chorobe Slovenska, ktorá vraj volila rôzne odtiene hnedej. Tieto a podobné extrémne netolerantné individúá totiž takto odhaľujú veľmi plytkú a temnú podstatu svojho vnútra, ktorá nedokáže akceptovať iné názory.

To, že je to definične antidemokratický postoj, nebráni týmto ľuďom, aby sami seba nekriticky až spupne označovali za demokratov a aby dokonca vymysleli taký politicky zvrhlý termín ako „demokratickí voliči“. Nemali by sme im tolerovať, aby sa práve oni, ktorí nerešpektujú žiadne demokratické pravidlá, vyhlasovali za jediných nositeľov demokracie. Ľudia, ktorí si myslia, že demokracia je len vtedy, keď vládnu oni a sloboda prejavu je to, keď majú monopol na mediálny priestor, sa nemôžu nazývať demokratmi ani pri znásilnení mysle. Tým skôr, ak reklamný leták Progresívneho Slovenska Denník N aktivisticky do titulku napíše, že „PS musí zabrániť návratu Fica za akúkoľvek cenu“. Čo je to „akákoľvek cena“? Korupcia? Vydieranie? Či nebodaj ďalšia vražda? Pozor, páni, takýmto hrubým nerešpektovaním výsledkov volieb sa zahrávate s ohňom!

Neviem, či sa mám smiať alebo plakať, keď práve Michal Vašečka vyjadrí obavu, že nás vraj čaká „normalizačná éra“, že sa vraj máme obávať „férovosti ďalších volieb“. Už som tú otázku kládol veľakrát, ale budem ju klásť dovtedy, kým niekto z tých podvodníkov nenájde odvahu na jej zodpovedanie: Na základe čoho usudzujú, že budúca vládna koalícia sa bude správať nedemokraticky? Nech mi ukážu jedno jediné opatrenie počas vlád Smeru, kedy sa siahlo na demokratické princípy a práva občanov! A naopak sa musím spýtať: kde bol pán Vašečka uplynulých tri a pol roka?? To si nevšimol, že neonormalizačná éra tu prebiehala za vlády tých, ktorým propagandisticky držal chrbát a robil pre nich nadprácu? Nevšimol si to obmedzovanie ľudských práv, vzrastajúcu cenzúru, mocenské zásahy proti kritickým médiám, kriminalizovanie a vyhadzovanie nepohodlných ľudí z práce? Nevšimol si tú manipuláciu médií, mimovládok a prieskumných agentúr pred voľbami? O akej obave z neférovosti tu tára, keď ignoroval takéto praktiky?

Kedysi som čítal jeho texty rád, ale dnes musím povedať, že Michal Vašečka nie je nijaký sociológ – pretože sociológia je veda, ktorá pracuje s tvrdými dátami a za ktorou sú roky poctivého výskumu – stal sa z neho obyčajný propagandista, účelovo vykladajúci realitu v prospech jednej strany. Podobne sa zosmiešňuje aj Marián Leško, ktorý sa spolu s ostatnými propagandistami hral na to, že vraj

zachraňujú demokraciu a po volebnom výprasku sa bráni, že ju zachránili, lebo Fico nemá ústavnú väčšinu! Čo sú toto za primitívne skratky?

Ak verejnú debatu ovládli takíto ľudia s mimoriadne zjednodušeným pohľadom na svet, nikdy sa z týchto debát nemôžeme dozvedieť nič podstatné o Slovensku a pochopiť, čo sa deje. Navyše, a to je najdôležitejšie, zo strany týchto najatých klaunov a médií nezaznela ani štipka sebareflexie, ani len náznak ochoty priznať si vlastné zlyhania, oni aj po takomto výprasku nedokážu nič iné ako urážať väčšinu spoločnosti, ktorá nevypočula ich mokré sny.

Rovnako odpudzujúco sa správa novinár Árpád Soltész. Polovzdelaný hulvát, ktorý nikdy nemal hlbší vzťah k Slovensku, špinil ho, vymýšľal si hlúposti, že Slováci vraj nikdy nebojovali za svoju slobodu a podobné nezmysly, ktoré mu žrali rovnakí primitívi ako on sám, skresľoval nielen dejiny, ale aj prítomnosť (keď vo filme Sviňa vytvoril dojem, že po Mečiarovi hneď nastúpil Fico a akosi „náhodou“ mu z toho vypadla Dzurindova éra)... nám po tom všetkom teatrálne oznámil, že odtiaľto kvôli výsledkom volieb odchádza. Je potrebné zdôrazniť to, čo opakujem dlhé roky: na Slovensku a pod zástavou našich národných farieb je dosť miesta pre všetkých. Nikoho neslobodno odtiaľto vyháňať, všetci obyvatelia sa tu môžu cítiť ako doma, nikomu nič nehrozí a nikto sa nikomu nevyhráňa. Ale ak takýto papluh douráňa tých, na ktorých poctivej práci tu roky parazitoval a teatrálne búcha dvermi, nezaslúži si nič iné, ako zamávať mu legendárnym výkrikom Bolka Polívku z filmu Kurvahošigutentag: „Tož, běž, běž, běž, val, val a už sa nevracaj!!!“ Odchádza ignorant, ktorému tu nič nehrozí, on iba odmieta rešpektovať výsledky slobodných volieb a bolestínsky sa pri tom tvári, akoby išiel do politického exilu.

Nemôžem totiž nepripomenúť, že to bol práve tento novinár, ktorý za Matovičovej a Hegerovej vlády verejne vyzýval na lynčovanie kritických intelektuálov ako som ja, ktorý nabádal ľudí, aby mi odmietli poskytnúť akékoľvek služby, vrátane pohára vody. To, že jeho goebbelsovské vrieskanie verejnosť ignorovala, je druhá vec, ale len čistý chrapún po prehratých voľbách namiesto ospravedlnenia za všetko, čo napáchal a všetkým, ktorým ublížil, ostentatívne oplúje 75 percent voličov a hystericky im vyhodí na oči, že nie on, ale oni sú chorí... Ufňukaný Árpád, o ktorého hejterské služby tu už nikto nemá záujem, ktorý sa nemôže vrátiť ani len do Maďarska, lebo ani tam ho nechcú, teraz ako duševný bezdomovec blúdi po Európe a verí, že sa ešte niekde uživí okydávaním Slovenska... Nuž zamávajte mu, lebo to boli posledné slová, ktoré som bol ochotný tomuto mentálnemu úbožiakovi venovať.

Slovensko nevyhnutne potrebuje pozitívny lobing. Vidíme, ako sa jeho nepriatelia zlietajú ako supy. Ako rastú snahy očierňovať ho a nespravodlivo ho obviňovať. Ak to robí nejaký zahraničný politik, dá sa to ľahko vyvrátiť. Ale čo máte robiť, keď Slovensko osočuje jeho vlastný premiér Lajos Ódor, ktorý na summite Európskeho politického spoločenstva v Granade vyhlásil, že Rusko zasahovalo do našich volieb! Ako, prosím vás? Ja som si všimol len to, že do nich zasahovali Spojené štáty, a to nie je len bohapustá špekulácia, ale fakt, ktorý sa dá dokázať finančnými tokmi politických mimovládok v tejto kampani.

Nemusíte byť fanúšikmi Fica, Pellegriniho či Danku, ale každý, kto má rád Slovensko, by sa mal voči takémuto chorobnému obviňovaniu zo zahraničia postaviť. V nedávnom videu som sa trochu povenoval predsedovi Strany európskych socialistov, ktorému vadí odmietanie Smeru-SSD posilať na Ukrajinu muníciu, ale nevadí mu poberať peniaze zo SIPRI (ako predsedovi jeho Správnej rady), ktorý sa usiluje fakticky o to isté ako Fico. A už vôbec nezareagoval na nemeckého sociálnodemokratického premiéra Olafa Scholza, ktorý sa postavil proti dodaniu rakiet s plochou dráhou letu Ukrajine. Žiadne vyhrážky vylúčením? Kdeže, ak by to nestačilo, PES sa vyhráňa Smeru vylúčením aj za to, ak uzavrie koalíciu so Slovenskou národnou stranou. Pozoruhodné, že doteraz (keď vládli spolu v rokoch 2016 – 2020) im to nevadilo. A kým eurosocialisti s bážňou počúvajú vyhlásenie bývalého predsedu Európskej komisie Jeana-Claudea Junckera, že Ukrajina je

skorumpovaný štát, ktorý v takomto stave nepatrí do EÚ – keď to zaznie z úst Roberta Fica, sú to „protiukrajinské reči“...

Nemôžete nevidieť, že tento medzinárodný tlak je účelový. Slovensko potrebuje v zahraničí priateľov a musí na tom systematicky pracovať. Úrad pre Slovákov žijúcich v zahraničí by sa nemal zameriavať len na kultúrnu podporu krajanov, ale aj na strategické formy spolupráce, ktoré by motivovali krajanské spolky, aby sa zmenili na lobistické organizácie v prospech Slovenska (tak ako ich vedia účinne využívať vo svete napríklad Maďari či Poliaci). A čo sa týka vnútorných neprajníkov, tu platí len jedna vec. Zo strany novej vlády musí prísť veľkorysá ponuka na dialóg. Tí, ktorí majú v rukách moc, musia zabudnúť na krivdy a uvedomiť si, že takto slovenská spoločnosť ďalej fungovať nemôže. Už dávno tu neexistuje nijaký prienik, obviňujeme sa navzájom z toho najhoršieho, démonizujeme oponentov, nerozprávame sa a utvrdzujeme sa vo vlastných predsudkoch a skreslených predstavách. Samozrejme, neočakávam, že ponuku na dialóg prijmú takí sociopati ako Štefan Hríb, ale musíme byť otvorení každému, kto má záujem ukončiť studenú občiansku vojnu a hľadať spoločné ciele v prospech celého Slovenska. V opačnom prípade nikto nikoho nebude nútiť, aby zostal v krajine, na ktorej nevidí nič dobré.

ZDROJ: Facebook Eduard Chmelár / InfoVojna / cz24.news